

Мария Ленорман
ПРОРОЧЕСТВАТА
НА „ЧЕРНАТА
МАРИЯ“

*ГАДАНИЯ
С КАРТИТЕ ТАРО
СЪНОВНИК*

**Мария Ленорман. Пророчествата на „Черната Мария“.
Гадания с картите Таро. Съновник**

Превод: Горанка Цветкова; Таня Балова

Издателство „Паритет“, 168 стр.

Мария Ленорман е една от най-известните гадателки в Европа през XIX век. До нейните прогнози се допитват императори, учени, художници, дами от висшето общество и съпругите на важните личности от онова време. Тя гадае на карти и тълкува сънища, а много от нейните пророчества се сбъдват. Ако искате да се потопите в мистичната атмосферата на XIX век и да усетите завладяващата енергия на загадъчните легенди, заниманията с картите на Ленорман и тълкуванията на сънища е точно за вас. В изображенията на картите е закодиран отговора на всеки въпрос, който ви вълнува, а съновникът ще ви разкрие още много тайни за свръхестествените сили, които направляват живота ви.

Тази малка книга ще ви помогне да се фокусирате върху бъдещето си и да се устремите към мечтите си. Ако търсите чудо, ще го намерите тук – сред страниците, изпълнени с отговори на много от вашите въпроси.

*Всички права са защитени. Никаква част от тази книга
не може да бъде възпроизведена в каквато и да е форма
без писменото разрешение на притежателя
на авторските права.*

ISBN 978-619-153-607-8

СЪДЪРЖАНИЕ

История на възникване на картите Таро	5
Школи за Таро	13
Легендата за Таро	18
Мадам Ленорман: Пророчествата на „Черната Мария“	23
Вариант на тълкуване на картите на Мария Ленорман	31
Карта 1. Конник на Оракула на Ленорман.....	31
Карта 2. Детелина на Оракула на Ленорман.....	34
Карта 3. Кораб на Оракула на Ленорман.....	37
Карта 4. Къща на Оракула на Ленорман.....	40
Карта 5. Дърво на Оракула на Ленорман.....	43
Карта 6. Облаци на Оракула на Ленорман.....	46
Карта 7. Змия на Оракула на Ленорман	49
Карта 8. Ковчег на Оракула на Ленорман.....	52
Карта 9. Букет на Оракула на Ленорман.....	55
Карта 10. Коса на Оракула на Ленорман	57
Карта 11. Метла и камшик на Оракула на Ленорман.....	60
Карта 12. Птици на Оракула на Ленорман.....	63
Карта 13. Дете на Оракула на Ленорман.....	66
Карта 14. Лисица на Оракула на Ленорман	68
Карта 15. Мечка на Оракула на Ленорман.....	70
Карта 16. Звезди на Оракула на Ленорман	73
Карта 17. Щъркел на Оракула на Ленорман	75
Карта 18. Куче на Оракула на Ленорман	77
Карта 19. Кула на Оракула на Ленорман	80
Карта 20. Градина на Оракула на Ленорман.....	82

Карта 21. Планина на Оракула на Ленорман	84
Карта 22. Кръстопът на Оракула на Ленорман .	86
Карта 23. Мишки на Оракула на Ленорман	89
Карта 24. Сърце на Оракула на Ленорман	92
Карта 25. Пръстен на Оракула на Ленорман	94
Карта 26. Дневник на Оракула на Ленорман	96
Карта 27. Писмо на Оракула на Ленорман	99
Карта 28. Кавалер на Оракула на Ленорман....	101
Карта 29. Дама на Оракула на Ленорман	104
Карта 30. Лилия на Оракула на Ленорман	106
Карта 31. Слънце на Оракула на Ленорман	108
Карта 32. Луна на Оракула на Ленорман	111
Карта 33. Ключ на Оракула на Ленорман	113
Карта 34. Риби на Оракула на Ленорман	116
Карта 35. Котва на Оракула на Ленорман	118
Карта 36. Кръст на Оракула на Ленорман	120
Подредби на картите на Мария Ленорман	123
Подредба „Ситуация“	123
Подредба „Пет стихии“	124
Малка подредба.....	125
Подредба „Седем дома“	128
Голяма подредба	131
Съновник на Мария Ленорман	135
Предговор към съновника	135
Съновник по азбучен ред	138
Бележки за случващото се в сънищата.....	166
Таблица, показваща сбъдването на сънищата.....	166

ИСТОРИЯ НА ВЪЗНИКВАНЕ НА КАРТИТЕ ТАРО

Таро са много повече от обикновени гадателски карти. Това е сборник с величествени символи и място, където се срещат нисши и висши светове, където се чува архетипният език на Космоса. Всяка от картите в колодата Таро е триизмерна картина, жив образ и наред с това магически инструмент и ключ към тайните порти на Вселената. Изучаването на картите Таро, тяхното използване на практика води не само до разширяване на кръгозора, а и до положителна промяна в съзнанието.

Изключително трудно е да се пише за картите Таро – твърде много вече е казано за тях, твърде многолики тълкувания са представени в различните източници.

Нека разгледаме историята на възникване на Таро. Досега никой не е съумял с абсолютна точност да определи къде и кога са се появили тези енигматични карти. Зараждането на Таро все още е забулено в тъма, мистерии и загадки. Неяснотите, свързани не само с въпроса относно произхода на картите, а и относно появата на тяхното наименование, са знак за това, че Таро има дълго „родословие“, чието начало се губи някъде в зората на човешката история.

Както вече споменахме, съществуват няколко версии относно появата на Таро. Някои от тях проследя-

ват хронологията на Таро само до онзи исторически момент, когато картите се появяват в Европа, без да се интересуват от тяхната по-ранна генеалогия. Други хипотези, тези извън „европейското пространство“, работят само и единствено с митологията на Таро.

Ще се опитаме максимално точно да съотнесем отделните версии към една историческа структура, като представим на читателите пълноценна картина на произхода и развитието на картите Таро – от до-историческия мит до научния факт.

Бихме искали да подчертаем, че в нашето историческо изследване няма нищо ново, освен онова, което е било разпокъсано и забравено. Нашата задача е само да свържем историята с митовете, а митовете да се приобщят към историята.

Предлагаме ви интересно пътуване из тайните кътчета на генеалогичното дърво на Таро.

Първият въпрос, на който трябва да намерим отговор, е свързан със самото понятие „Таро“: откъде е произлязло това загадъчно наименование?

Етимологията на тази енигматична дума има редица версии. Ще изброим някои от тях. Редица изследователи извеждат това понятие от наименованието на монетите „тари“ (или „тарино“), които през средните векове са били в обращение в южната част на Италия и които, според логиката на тези учени, са се използвали в играта с въпросните карти. Друга „италианска“ версия свързва това понятие с думата „таре“, която се превежда като „точки“. Предполага се, че

картите са получили своето наименование заради орнамента си във вид на точки. Средиземноморски корени се проследяват и в следната версия: според нея картите, които са били използвани през средните векове от европейски придворни, са се наричали с италианската дума *carte da trionfi* („картите на триумфа“), но след известно време, с оглед да се избегне объркване при означаване на гадателски и игрални карти, в употреба влиза думата *tarocchi*. Като пример за куриозен случай ще посочим хипотезата, според която наименованието на картите произлиза от името на река Таро (преминаваща близо до италианския град Палермо).

Друга група изследователи на Таро открива корените на това понятие в семитските езици, където има подобни по звучене думи, като например *طرق* („път“), *ترك* („хвърляне“), *طرح* („приспадане“). Продължавайки темата, свързана с Близкия Изток, ще споменем за версиите, в които не без основание се прави позоваване на приемствеността или най-малкото на етимологичната връзка между думата „Таро“ и древноюдейската Тора.

Редица лингвисти извеждат наименованието „Таро“ от древноегипетските думи „тар“ (което се превежда като „път“) и „рош“ („цар“) – тази хипотеза (Таро като „пътят на царете“) споделя известният средновековен мистик и учен Антуан Кур де Жебелин.

Понятието „Таро“ придобива не по-малко дълбок смисъл, ако правилността на версията за неговия произход се изведе от латинските думи *ruota* (или

rota), които означават „колело“ или „кръг“. На санскрит, който е прародител на латинския, също има сходна по звучене и смисъл дума *rot* („търкалям“). Не е трудно да се досетите, че всяка от хипотезите за произхода на наименованието „Таро“ има и съответстващо становище относно появата на предмета на това изследване.

Като правило, повечето изследователи споделят единодушно мнение за това, че Европа е научила за Таро в интервала между средата на XIV век и първата половина на XV век (разминаванията в датирането са несъществени: едни посочват като отправна точка 1367 година, когато във Франция излиза забрана за игра с карти; други се придържат към 1392 година, когато някой си Жакмен Грингонер създава три колоди Таро за забавление на френския крал Карл VI; някои настояват, че тези карти са се появили през 1420 година в кралския дворец на Италия). Така или иначе, вече през XI–XIII век във Франция, Испания, Германия и Италия започва за пръв път да се споменава за игра с необикновени карти и гадаене с тях, разпространява се информация за скрити в тези карти магически ключове, както и за различни църковни и държавни забрани да се използват за игра и гадаене.

И ако с появата на тези карти в Стария свят всичко е ясно, доевропейската история на Таро е пълна с противоречия и загадки.

Историците прагматици са на мнение, че картите Таро са възникнали непосредствено в Европа. Според тяхното изключително повърхностно мнение ар-

каните са се появили като „преработена версия“ на обикновени карти за игра, които са били внесени на Запад от Изтока.

Окултистите имат свое становище във връзка с възникването на Таро. И тук ние можем да отбележим поне две мисловни направления.

Според първата версия арканите на Таро са били създадени още от атлантските жреци като ключове към сакрални знания. Непосредствено преди гибелта на Атлантида, наред с други тайни знания, Таро е било пренесено от редица висши посветени в Египет, където става достояние на местните жреци. Древните египтяни запазват името на един от учителите – ние го познаваме като бог Тот, който е известен и с името Хермес Трисмегист. Счита се, че именно Хермес Трисмегист е бил посланик на Великия Вселенски Творец и е предал на човечеството посредством свои посветени адепти безценни сакрални знания за древните истини, които са съдържали сведения за устройството на света, астрологията, медицината, географията и човешкия живот. Древноегипетските жреци са съхранявали грижливо получените знания, опазвайки ги от дилетанти и предавайки ги само на посветени. Има легенда, която разказва за това, че в краката на Сфинкса в Гиза е скрит таен вход, който води до галерия под Великата пирамида на Хеопс. Именно там жреците са пазили 22 картини, в които в символическа форма се е съдържало тайното знание. И точно тези картини след гибелта на древноегипетската

цивилизация посредством посветени адепти са се превърнали в 22 Големи аркана на Таро.

Египетската версия косвено се потвърждава от древногръцкия Херодот, „бащата на историята“, който е посетил Египет през V век пр. Хр. Херодот разказва за някакви тайнствени карти, които са били във вид на 22 фини златни плочки, покрити с магически символи.

Споменатият по-горе френски мистик Антуан Кур де Жебелин в своя фундаментален труд „Първобитният свят“ (фр. *Le Monde primitif analysé et comparé avec le monde moderne*) с използване на фактически материал е доказал хипотезата, че в основата на произхода на картите Таро стои древноегипетската традиция. Той е автор на следните редове: „Таро. Това е египетска игра, както още веднъж ще го покажем; нейното наименование е съставено от две ориенталски думи, *Tar* и *Rha* (*Rho*), и означава царски път“.

Вече през XX век друг изтъкнат езотерик, Алистър Кроули, е написал своята „Книга на Тот“, посветена на картите Таро. Кроули потвърждава атлантско-древноегипетската хипотеза относно произхода на картите Таро и твърди, че група посветени магове начело с Хермес Трисмегист (или Тот) е създала поредица от сакрални картини, изографисвайки върху златни пластини определени символи. Тези картини, използвани от древноегипетските жреци за инициация, впоследствие се преобразуват в колода карти Таро.

Втората версия относно произхода на картите Таро ни препраща към древноюдейската Кабала, а

ако трябва да сме точни, към нейната основополагаща част, наречена „Сефер ѝ ецира“ (др.-евр. ספר יצירה – „Книга за Сътворението“). В качеството на аргументи изследователите, които споделят тази хипотеза, изтъкват съвпадението между броя на буквите в еврейската азбука и броя на Големите аркани, наличието на множество талмудски образи в Таро и понякога дори наричат Таро „енциклопедия на древноюдейската мистика“.

Елифас Леви в своя труд „Учението и ритуалът на висшата магия“ (фр. *Dogme et rituel de la haute magie*) за пръв път прави връзка между Кабала и Таро. Той приема картите Таро като символично представяне на Вселената. А за тяхна основа приема Кабала, придавайки много важно значение на гематрията, която се е използвала за конвертиране на числата в букви от древноюдейската азбука.

Идеята на Леви, който е интегрирал Таро с Кабала, е била развита от известния френски мистик Папюс. Независимо че е бил поддръжник на „египетската версия“ относно произхода на картите, той отбелязва влиянието на древноюдейската мистика върху Таро.

И ако трябва да резюмираме нашето историческо пътешествие, си струва да се отбележи един любопитен момент. Без оглед на това към кой „предшественик“ на Таро ни насочва един или друг изследовател, практически във всички хипотези може да се открие отчетлива следа на циганския етнос. Почти всички източници споменават за връзката на този пътуващ народ с магическите карти, при това на циганите ни-

кога не се приписва създаването на тези карти, а само тяхното „транспортиране“. „Маршрутът, по който тайнствените карти пътуват заедно със скитащите цигани, според единодушното мнение на изследователите включва пътя от Египет до Европа през Индия и Близкия изток“.

Такива са основните концепции относно произхода на картите Таро. Всеки от горепосочените изследователи в нещо е прав, но никой от тях не е застрахован от грешки и претенциозност. За себе си всеки от нас има право да избере онази хипотеза, която предизвиква по-голямо доверие, която му е присърце. Независимо от това коя от версиите ни се струва максимално достоверна, важно е да осъзнаваме доколко хората са се интересували, интересуват и ще продължават да се интересуват от картите Таро.

ШКОЛИ ЗА ТАРО

Като всяко живо знание, системата на Таро по протежение на своята продължителна история неведнъж и не два пъти е претърпявала различни модификации. Продължавайки да бъде в същността си цялостна система, Таро е създавало около себе си различни тълкуватели, които са основавали цели школи. Подобни школи са се формирали под влияние на харизматични лидери – магове и езотерици, които са ангажирали със своите мистични изследвания нови последователи. Отношенията във вътрешността на тези школи са се изграждали по различен начин. В някои от тях информационният обмен на ниво идеи и възгледи е създавал предпоставки за появата на нови лидери, което понякога е довеждало до възникване на „фракции“ и разцепване, а това е допринасяло за възникване на нови школи. Това е обичайната практика – по същия начин около християнството и исляма са възникнали множество конфесии и секти, на същия принцип са се създавали, раздробявали и появявали нови магически Ордени.

За първи „професионален“ европейски таролог е прието да се счита известният френски окултист Жан-Батист Алиете (фр. *Alliette*), който, при своето увлечение от Кабала, си взема псевдоним-анаграма Етейла (фр. *Etteilla*). През 1788–1789 г. той издава първата в европейската история колода Таро, специ-

ално предназначена за окултни цели, а след това и книгата си „Таро: Книгата на Тот“, в която е описана методиката на работа с тази система. Магът привлича вниманието на търсачите на забравени езотерични знания – във Франция, Германия, Испания и Италия пламва масов интерес към Таро. Към залеза на живота си Етейла основава „Общност на тълкуватели на книгата на Тот“ и става учител за новото поколение мистици.

По-късно, въз основа на разработките на Етейла, възникват две базови школи за Таро. Основоположник на първата, така наречената френска школа за Таро, става Елифас Леви. А втората, наричана английска школа, се основава от Самюел Лидел „Макгрегър“ Мадърс. Наименованията на школите са съвсем условни и дължат произхода си изключително на онези страни, в които са родени техните основатели. По-късно тези две школи за Таро създават „потомство“: въз основа на френския „франчайз“ се появяват Школата на Марсилското Таро и Школата на Папюс, а въз основа на английската школа – Школата на Кроули и Школата на Уейт.

В какво се състоят особеностите на всяка от тези школи? Разбира се някога под тях са се подразбирали авторитетът и влиянието на основателите и учителите, които са привлекли мистици от всички краища на Европа. Защото тези четири школи, които са се сформирали преди 100-200 години, продължават да бъдат базови вариации на системата Таро. Всеки съвременен таролог, независимо от собствено желание,

принадлежи към една или друга школа. Да, разбира се, ние можем да отричаме условните граници и на-трапените догми, работейки с Таро като с монолит-на система без оглед на авторитети, но смятаме, че всеки уважаващ себе си таролог трябва да познава своите корени. Тогава по какво се различават тези четири школи?

Отхвърляйки всичко повърхностно, потънало в Лета заедно с основоположниците на тези школи, можем да кажем, че цялата конструктивна разлика се състои в следните моменти:

– във външния вид на картите (изображенията върху картите от различните колоди понякога са напълно различни);

– в кабалистичните букви – отметки върху Големите аркани;

– в сюжетите на Малките аркани;

– в зависимост от стихииите и боите на Малките аркани;

– в подхода към гадателската практика (ритуали, амулети, нагласа).

Понастоящем всяка от каноничните колоди Таро принадлежи към една или друга школа. Нека ги из-броим.